

Ευδעה υόμιος. Καταρχήν για να ευκαρνηθώ-
με εφίς οι ίδιοι, για να βγαίμε από τις ευίρες
αίδουες διδάγουαίως, εφω στους διαδρόμους. Ευί που
ηποράμε αδιαμεσοαχθήτα να ηηαίγουμε, να παίζουμε,
να φιλιόμαστε, να χράφουμε τους τοίχους.

Καθία πράξη, όμως, ανάυτηνης του χρόνου
και του χώρου από μέρος των απών ανδρώπων που
αποφάδίζου να ζεστρατίσω από το ρόλο που τους
εχέ φορέσε η υοιωνία (στη προυηέμεν περίπτωση βλ.
ρόλος του φοιτητή), δεν ηέρνας απαράτηρητη από
ευίρους τους ανδρώπους, η δεσφίους, η εκέσε που
εχω δημιουρηθή αυριβίως για την διαχέρηση του
χώρου και του χρόνου μας, δηλαδή από την εφου-
γία, όπως υι αν αυτή ευφράζεται.

Και για να ηη νοηίσε υαθείς, ότι η ευδעה είναι
ευαυρία για τη ηρωδήση "πολιτιών" απόφών, αχέ-
των υατάτα αλλά ηε την ευδעה, ηέρναμε υατ' ευδעה
στο ευχρησίμιο, που ηας αναηυαγή για άλλη ηία.
φωρά, ηρος χάρην της αζιοηρέθεας, να ηίνουμε
"υαυοί" υαί "ερίβηυοί".

Πρώτα, ένα ηεγάλο ηηράβο, εως ηρυτανίμες άρχες
μας, οι οποίες για να ηας δώσω 30.000 δραχμές
(όχι αργύρια), απαιτούσαν την "εναρξη βυνοηιχών"
ηε το αλυτόνομο βίβη, για να ηύχθ από ευί που
είναι, ηατί "ενοχλή". Όχι ιδιουηίτες του χώρου και
του χρόνου ηας, θα το υπεραβηιότουμε, θα να υποβη-
φίγουμε το δυαίωμα ηας, να υηάρχουμε! Τις 30.000 δραχ

δώστε τις μπουρμπουάρ με κάποιο καλό μαχατζι, ή αν οι "αριστερές (δημοκρατικές) ελευθερίες σας, σας το επιβάλλουν, προσφέρετε τα με κάποια "αναξιολογούνται" λάο. Δεν έχουμε ανάγκη τις 30.000 σας, αν τις είχαμε ανάγκη, να είχατε γίγυροι ότι θα βρήκαμε κάποια "νόμιμη οδό" για να σας τα πάρουμε. Η έδωση γίνεται αυτοχρηματοδοτούμενη από τους φοιτητές και σας ~~δεν να κοστίζει~~ γίνεται. Εξ' άλλου νομίζω, ότι όσα λιγότερα ζητώ από το κράτος, τόσο πιο λιγά θα απαιτεί με αυτό από μένα και αυτό με ψευδώς ψυχολογικά, έστω με αν είναι "αριστερατζής αυτοπία".

Οι επόμενοι μαλοδελητιάδες της διαίτησης της φοιτητικής μισθρίας, απομακρύνθηκαν σαν από φυσικό από μια επιτέως "απολίτων" σύμπτωση. Αρχικά ήταν ζητήμα αιδητικής. Ζητήσαμε από τις διάφορες παρατάξεις της σχολής, που είχαν αφίγγες στο χώρο που γίνεται η έδωση, να τις βγάλουν για όσο κρατάει η έδωση, για να μην συνυπάρχουν η (μετά τη ζωή μας) καρτούρα, με την (μετά τη ζωή μας πάλι) τέχνη. Οι παρατάξεις, μας απάντησαν ότι δε μπορούν να μας παραχωρήσουν όσο το χώρο που ζητάγαμε, ειδικά τώρα, που είναι προεπιλεγμένη περίοδος. Δεν παράτη, νομίζουμε ότι προσεγγίζουμε και το βουρφαλιστικό όνειρο, της ευωφίατωσης της τέχνης στην καθημερινή ζωή, σαν μια προεπιλεγμένη "απομακρύνονται" της. Μην νομίζετε πάντως ότι η έδωση αυτή νομίζω όμορφα ανέμελα με φένοαριστερές αφίγγες και ταξίμουαχρήσιμους χένιους. Η έδωση αυτή, βί-

χένεται υαθε "αντιπρόσωπο" των ουθίρων μας, υα-
θε μαχία που θέλε να ξεχωρίθε από το πλήθος
με το πιο άγιοτο υαι μάταίο μέθο: Τη δύναμη, δη-
λαδή, την εζουδία. Η ευμβουλή μας (υαι είναι ά-
υρα φιλίου) είναι, μην φηφίτε υανένα υλέφτη της
γυής υας, γήστε για την πόρτυ υας, αλλίως θα γίνε-
ται υίματα της ματαιοδοξίας τους. Κανένας δεν είναι
ανώτερος σου ~~αυτός~~, όταν δεν επιτρέπεις στον εαυ-
τό σου να θεωρηθεί ανώτερος από οποιονδήποτε.

[άδεχο, γκετιυό: "Και όταν αναφωίω: Εμαι ο ήλιος, το
αποτελέσμα είναι μια ολοκέρης βίωση, γαυι το ρήμα είναι
αποτελι το όχημα της ερωτιυής φρενιτιδας" Παράφραση στον
Βασίλει

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΗΣΥΧΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ
ΝΑ ΔΡΑΣΟΥΜΕ, ΝΑ ΥΠΑΡΞΟΥΜΕ

Ευχαρηστύμε όσους βοήθησαν